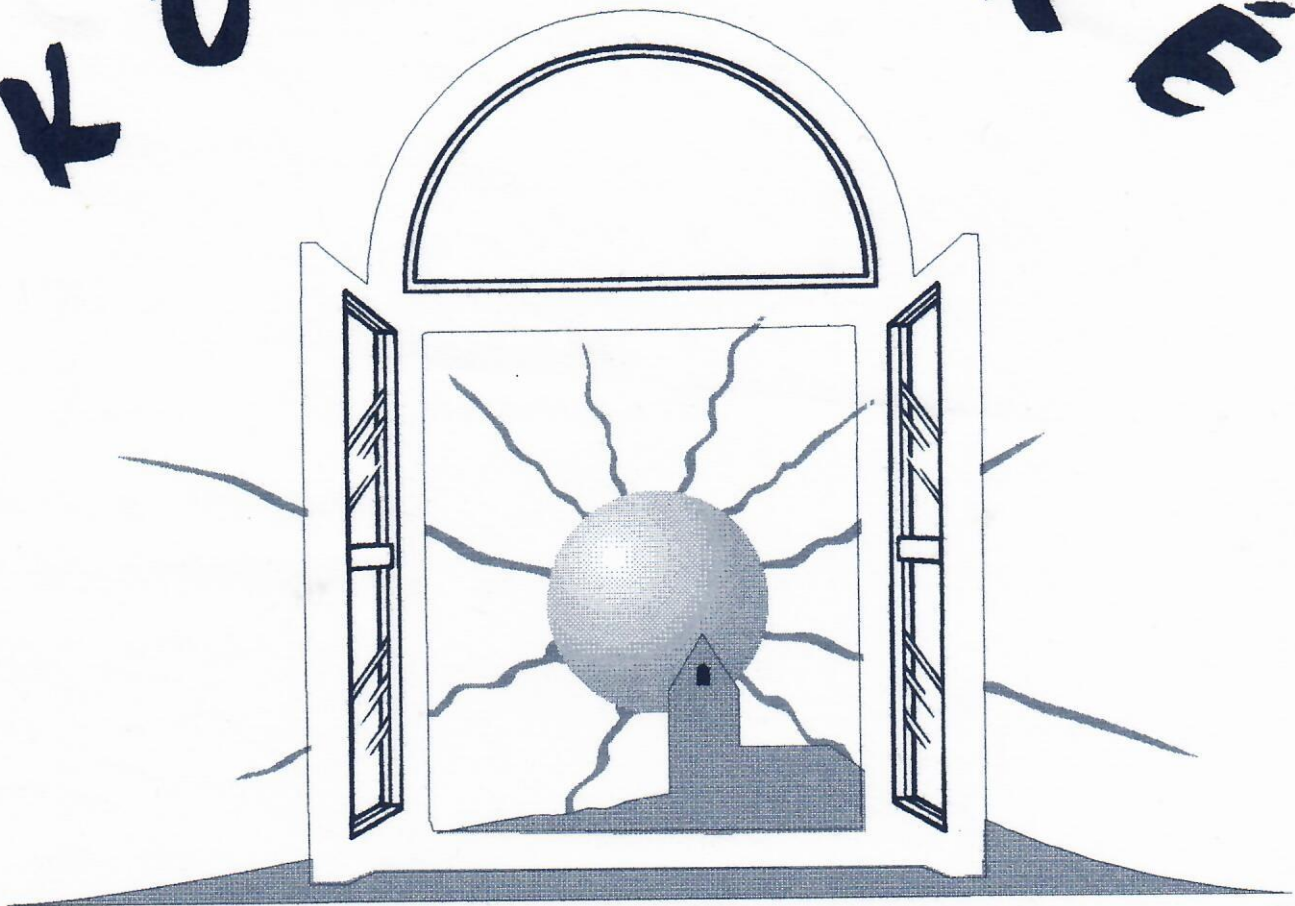

K O B E R S K É

R O Z H L E D Y

Nepřavidelný čtvrtletník

Ročník 4

Číslo 4

Červenec 1995

10 Kč

Obsah:

- Úvodník 2
- Informace z radnice 2
- Zrávy ze školy 5
- Příspěvky, polemika 7
- Společenská rubrika 9
- Kultura 13
- Na poslední chvíli 13
- Slovo na závěr 16
- Písničky z Koberčic 17

Text je doplněn obrázky žáků 1. třídy základní školy v Koberčicích.

Líbí se vám aneb Dědictví otců?

Tak to na světě chodí: někdo něco vytvoří a předá to následovníkům. Rodiče dětem, jedna vláda druhé, učitelé žákům, a obecně z generace na generaci. Tak to jde po staletí, až se z toho stává zkušenost. Ta se postupně zakotví v genech, takže toto konání, kdy každý jednou něco převezme, se stává automatickým. Jako podmíněný reflex. Neobstál by nikdo, kdo by tváří v tvář předchozí generaci neukázal, jak to zděděné zhodnotil, kolik nového přibylo, anebo alespoň, jak zachovává "dědictví otců". A chybil-li, zalije se mu tvář ruměncem a konečně se začne snažit o nápravu, neboť hrdost na dobré jméno mu jinak nedovolí. Alespoň většině.

Lékařská věda však zná případy, kdy je tento genetický kód jaksi vyšinut z normy a jedinci s touto mutací mají některé smysly zvýrazněné a jiné jim naopak zcela chybí. Nezřídka se stává, že mají sice zachován vlastnický pud (což je v pořádku), ale doprovázený horečným hromaděním majetku (mamonem) beze smyslu, nebo naopak naprosté požitkářství pod heslem "po nás potopa". To už zase v pořádku není, zvláště když výsledky této úchylny se netýkají pouze jich samých. Ti, co se na to musí koukat, by totiž mohli být jimi svedeni jak Svědky Jehovovými, neboť oni mají pro své počínání dostatek demagogické argumentace, jíž je cizí jakýkoliv smysl pro krásno. Výsledkem by bylo "čekání na konec světa mezi ruinami", jejichž počátek už dlouho zdobí střed naší obce.

Ano, vážení čtenáři, pochopili jste. Nechcete-li jednou stanout tváří v tvář svým předkům s tím, že jste zruinovali všechno, je třeba bít na poplach. Nejde totiž jen o téměř světoznámé stavení Žilkovo, ale i o řadu oprýskaných domů, ať už vedle tohoto stavení nebo třeba na kopci či ve Vrchní ulici, která spěje k témuž vzhledu. A nejde pouze o domy, ale také o chování lidí, které se - bohužel - vyznačuje bezohledností k vytvořenému dílu jednotlivců či společnému na návsi nebo nepovoleným skladováním materiálů, vraků

aut v obecních prostorách či nedovolených skládkách.

Vidíte, milí čtenáři, že nebezpečí lhovosti není malé, a budete-li zpytovat své svědomí, zjistíte, že se i vám pomalu "zažírání pod kůži" a stává se z ní normální stav: po nás potopa, a co je mimo můj dům, moji rodinu, to mne nezajímá. Ať si prsty pálí jiní. Já se s nimi hádat nebudu. A už nás mají tam, kde chtěli. Ne ti geneticky zodpovědní, ale ti nemocní genetickou mutací určují, co se bude dít a jak to u nás bude vypadat.

A nevěřte, že s tím zastupitelstvo něco zmůže. Vždyť dobře víte, že mezi těmi "nemocnými" jsou vaši kamarádi, kterým jste třeba něčím zavázáni. A tak se raději "nakazíte" od nich, než byste byli zajedno s "těmi z radnice", co by dávali pokuty. Nebo ještě lépe: být zadobře se všemi, ať se mydlí mezi sebou.

Co tedy odkážeme těm, co přijdou po nás? Lhostejnost, výmluvy, falešné kamarádství, nerespektování a "nebojácnost" k úřadu (když se to může)? To bychom se skutečně neměli čím chlubit. Mutanty totiž ve vědecko-fantastických příbězích používají jako bezduché loutky bez vlastního názoru!

Redakce

***

Z jednání obecního zastupitelstva

1. Rozhodnutí zastupitelstva ve věci zvýšení ceny stravného ve školní jídelně

Kalkulace: 28,30 Kč na jeden oběd

Přehled skupin strávnicků:

1. Mateřská škola : 12,00 Kč (dopoledne)
14,00 Kč (celodenně)
2. Základní škola : 12,00 Kč
3. Důchodci : 18,00 Kč
4. Pracující : 28,30 Kč
5. Zaměstnanci : 12,00 Kč

2. Označení názvů ulic v obci

Tabulky s názvy ulic budou umístěny na tyčích, nebudou se umísťovat na domy.

Rozdělení ulic:

Kedléty	: Cakl L. - Krahula L.
Vinohrady	: Dvořáková D. - Koukal L.
Beneška	: Novotný V. - škola
Chaloupky	: Bradová P. - Cenek M.
U zmole	: Janoušková M. - Had V.
U mlýna	: Lebeda A. - Gale J.
Dolní	: Obecní úřad - Redl V.
Na kopci	: Sokolovna - Dvořáková R.
Na poustce	: Večeřová M. - Šimčíková R.
Vrchní	: Hradilová M. - Agria a.s.
Újezd I.	: Melichárek M. - Plšek Z.
Újezd II.	: Hložek L. - Durák B.

3. Pronájem Kampeličky

Uzavření smlouvy s paní Lenkou Čumbovou na provoz kadeřnictví. Úhrada pronájmu: Kč 500,- za měsíc.

4. Změna názvu obce

Byl projednán návrh na změnu názvu obce Kobeřice na "Kobeřice u Brna". S touto změnou souhlasilo 303 občanů, tj. 75 %.

Po přihlédnutí ke stanovisku Ministerstva vnitra ČR rozhodl Okresní úřad ve Vyškově o změně názvu s účinností od 1.7.1995.

5. Zadání stavby - plynofikace obce

Vedení středotlaku z obce Nížkovice. V obci Kobeřice v mnoha případech vede trasa přes soukromé pozemky, proto budou sepsány smlouvy o zřízení věcného břemene. Projekt zpracovává firma GaSag Brno. Občanům byl předložen projekt zadání stavby s uvedením trasy hlavního řádu po obci.

6. Účetní uzávěrka a hospodaření v r. 1994

Na základě prověření všech účetních dokladů, výkazů a majetkových knih nebyly shledány žádné závady a Okresní úřad ve Vyškově doporučil zastupitelstvu obce schválit

výsledek hospodaření a účetní uzávěrku za rok 1994.

7. Výstavba skladu agrochemikálií - Agria a.s.

Agria a.s. nedostala souhlas s umístěním skladu agrochemikálií v obci Nížkovice. Obecnímu zastupitelstvu byla předložena studie, která neřeší průjezd přes vesnici, likvidace odpadu, oplachování postřikovačů, rozpis množství jedů.

Obecní zastupitelstvo nevydalo souhlas s realizací stavby, dokud nebudou poskytnuty záruky týkající se:

- provozního a manipulačního řádu skladu
- likvidace odpadů
- oplocení farmy, uzavření silážních jam
- vybudování nové cesty
- zakrytí jámek na tekuté odpady
- zamezení dopravy chemikálií obcí

8. Umístění sdělovacího kabelu

Jedná se o návrh trasy RMTS Nížkovice - Heršpice - Kobeřice. Důvodem umístění je napojení domů na jednotnou telekomunikační síť (digitální ústřednu). Zpracovatelem je Telekom - projekty Brno.

9. Průzkumové práce a exhumace Němců padlých ve 2. světové válce

Na obecní zastupitelstvo se obrátila společnost PARGENT s.r.o. Praha se žádostí o souhlas s provedením průzkumu a exhumace německých vojáků pochovaných na místním hřbitově. Obecní zastupitelstvo souhlasilo.

10. Havárie vodovodního řádu ve škole

Firma HUKO Hrušky opravila nouzové školní vodovod a zabránila dalšímu unikání vody. Po ukončení provozu školy a školky 30.6.1995 bude provedena generální oprava vodovodu a ústředního topení.

Školský úřad ve Vyškově poskytl dotaci na opravu ve výši 50 %, zbytek hradí obec. Celkové náklady představují asi 450 - 500 tis. Kč.

11. Odstavná plocha ČSAD

S a.s. ČSAD Vyškov byla sepsána smlouva na pořízení odstavné plochy a ubytování pro řidiče. Zastupitelstvo schválilo pro tyto účely odkoupení pozemku (naproti p. Ondry Libora).

12. Sdružení POLITAVÍ

Vzniklo z iniciativy Slavkova. Bude řešit komplexní rozvoj území obcí, tj. obnovu a rozvoj životního prostředí, rozvoj společenského života, vytváření nových pracovních míst, zvýšení úrovně občanského vybavení, rozvoj služeb a cestovního ruchu. Předsedou sdružení je starosta města Slavkova, místopředsedou starosta obce Kobeřice u Brna.

13. Rozpočet na rok 1995

Rozpočet je vypracován jako vyrovnaný:

Příjmy	1.910.000 Kč
Výdaje	1.910.000 Kč

Investiční akce:

vodovod a kanalizace - Černov
zaměření inženýrských sítí - pro plynofikaci
odstavná plocha a ubytování řidičů ČSAD
oprava vodovodu a obložení - škola
plynofikace - projektová dokumentace

14. Místní program obnovy vesnice

Místní program je součástí přihlášky do celostátního Programu obnovy vesnice. Je zaměřen na osvětové a kulturní akce, rozvoj hospodářství, obnovu a údržbu venkovské zástavby, veřejná prostranství, občanskou vybavenost, technickou infrastrukturu, ochranu a obnovu kulturní krajiny.

15. Příspěvek na opravu domu

Dne 11.6.1995 shořela při požáru celá střecha a část hospodářského stavení pana Radka Kachlíře. Předběžná výše škody je asi 250 000 Kč.

Obecní úřad poskytl příspěvek ve výši 35 000 Kč. V dobrovolné sbírce občanů se vybralo 34 950 Kč.

16. Sběr skla

Respono a.s. Vyškov připravuje sběr skla v obcích - jedná se o rozmístění nových kontejnerů o obsahu 1 100 l.

* * *

Rozpočet - I. pololetí 1995

Příjmy:

	<i>tis.Kč</i>
vodní hospodářství a ŽP	40
zemědělství	26
školství	97
kultura	3
vnitřní správa	13
místní hospodářství	1
daň z příjmů - záv. činnost	267
daň z příjmů - podnikání	78
daň z nemovitostí	5
správní poplatky	0
doplatky zrušených daní	1
sankční poplatky	1
příjmy z prodeje obec. majetku	0
úroky z bankovních účtů	1
ostatní a nahodilé příjmy	16
poplatek za psy	6
poplatek za užívání veřej. prostr.	2
celková dotace	352

---

celkem **909**

Výdaje:

	<i>tis.Kč</i>
vodní hospodářství a ŽP	173
zemědělství	1
doprava	0
školství	222
kultura	3
vnitřní správa	332
místní hospodářství	12
výstavba	45
pokl. správa	3

---

celkem **791**

Výsledek hospodaření za I. pololetí 1995:
přebytek ve výši 110 tis. Kč

Investiční akce v I. pololetí 1995:

vodní hospodářství a ŽP:	
vodovod Černov	75 000 Kč
náves	38 000 Kč
vnitřní správa - kopírka	63 500 Kč
výstavba - zaměření inž.	
sítí - plynofikace	45 000 Kč

***

Poděkování

Začátkem června sehráli žáci základní školy divadelní představení pohádky Stříbrná studánka. Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na jeho uskutečnění.

V prvé řadě to byla firma DOATZ, za jejíž peněžité dar se mohly pořídit kostýmy pro účinkující děti. Organizační záležitosti s šitím oblečení, přípravou kulis a sálu se ochotně ujala paní Milada Cenková, jí patří dík největší. Kromě ní se podílely na zhotovení kostýmů paní Hanáková, Sklenářová, Tihlaříková, Hanačíková a Bartalosová. Text přepsala a rozmnožila paní Broňa Hradilová, hudební složku a ozvučení jeviště zajistil pan Jaroslav Baják, taneční část nacvičila paní učitelka Světlíková, při představení pomáhaly ještě paní učitelka Zehnálková a paní H. Hradilová, stavbu kulis zajišťoval pan Ondráček.

Výtěžek za vstupenky z představení pro veřejnost a pro okolní školy činil celkem 1 709 Kč. Tato suma byla použita na nákup sešitů, výkresů a notových materiálů.

Poslední poděkování se týká závěru školního roku: díky firmě OSUM, která umožnila zakoupení knih pro žáky končící 4. ročník, paní učitelce Lelovicové a paní Hanačíkové za celoroční vedení zájmových kroužků.

Marie Koukalová
ředitelka ZŠ

***

Práce dětí na téma "Školní výlet"

Od školy jsme vyjeli 12.5. v 6,30 hod. Cílem naší výpravy bylo vesternové městečko.

Nejdříve jsme šli k traperům, kde nám ukázali co trapeři používali. Ukázali i jaké používali pušky pro lov a obranu. Od traperů jsme šli k indiánům. Indián nám půjčil luk, šípy a stříleli jsme do pytle. Pak jsme šli nahoru k městečku, ale na louce jsme se zastavili a hráli jsme hru.

Po příchodu do městečka jsme čekali na oběd. Po obědě jsme měli volno. Nakonec nám kovbojové zahráli scénky z vesternového života.

Vrátili jsme se kolem třetí hodiny odpoledne.

Marek Pospíšil

Ráno 12.5. v 6,30 odjížděl školní autobus do westernového městečka Wild West Citi. Přijeli jsme kolem 8 hodiny ráni. Poté nás provedli nad městečkem a ukázali nám jak žili lovci kůží "trapeři". Potom jsme svačili. Po svačině jsme stříleli z luku na cíl. Následovala procházka lesem a Indiánské hry. Po hrách jsme sešli do městečka, které mělo asi 20 budov a pevnost. Otevřeli Bar U Medvěda, Saloon, Věznici, Hotel u tmavovlasé Blondýny, Cukr house a Bar U 123 Mrtvol. Stříleli jsme z luku, práskali Bičem a házeli sekerou. Poobědvali jsme v Salooně. Přivedli koně, jedna jízda stála 10,- Kč. Zahráli nám dvě scénky z divokého západu, ale my jsme odjížděli domů. V autobuse nám rozdali medajlónky, program a pohlednici. Vrátili jsme se v 15,30. Vstupné stálo 110,- Kč.

Sklenář Oldřich

Na školní výlet jsme jeli 12 května. Vyjeli jsme v půl sedmé. Jeli jsme do westernového městečka u Boskovic. Viděl jsem obchodní stanici. Nejvíce se mi líbilo střílení z luku a práskání s bičem. Viděl jsem indiány, kovboje a trapezy. Na oběd jsme měli chleba a řízek. Vrátili jsme se ve tři hodiny odpoledne. Moc se mi tam líbilo.

Petr Láníček

Školní výlet se uskutečnil 12.5. Odjízďeli jsme v 6,30 hodin. Naším cílem bylo westernové městečko Boskovice. Dojeli jsme tam a čekali na nás dva trapezi. Nejdříve nám ukazovali, jak se rozdělává oheň v přírodě. Potom jsme byli u malého obchodu. Měli tam korálky, koberečky a rumbakoule. Jak jdeme dál, vidíme obchodníka, který nám ukazuje pistole. Sedí na velkém voze a vykládá nám. Šli jsme se podívat na Indiána, stříleli jsme z luku. Řekli nám, že budeme hrát hru. Vyhrála 2. třída. Naobědvali jsme se v Salonu. Pak jsme si tam mohli koupit různé upomínkové předměty, pití a cukrovinky. Byly tam různé scénky. Na kopečku nás vozili na konících a práskalo se bičem. Nejvíce se mi líbila jízda na koni. Dojeli jsme domů asi v 15 hodin.

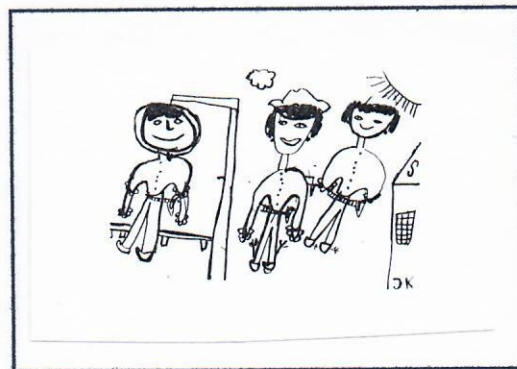
Irena Kachlířová

V pátek 12.5. jsme jeli do westernového městečka u Boskovic. Odjízďeli jsme v 6:30 od školy. Když jsme dojeli do Boskovic už jsem se nemohla dočkat na westernové městečko. U westernového městečka na nás čekali dva průvodci kteří nás odvedli k tramperům. Vykládali nám o trampech a ukazovali nám, jak rozdělávali oheň a jak dávali do pušek střelný prach. Pak jsme navštívili indiána zastříleli jsme si z luků a bylo to vyrovnané. Pak jsme šli

procházkou lesem tam jsme si zahráli hru. Přišli jsme i do městečka Bar u 223 mrtvol. Došli jsme i do westernového městečka kde jsme měli chvíli volno. Mohli jsme si i něco zakoupit. Pak byl oběd.. Nejvíce se mi líbila jízda na koni. Než jsme odjízďeli byly scénky. Jeli jsme domů. Přijeli jsme asi kolem 3,00 hod. Moc se mi to líbilo.

Neznámá autorka

***

Co napsaly děti na téma "Já - věc"

Já - čepice

Ahoj, kamarádi, jmenuji se čepice. Jsem jenom z látky. Mám hodně kamarádů i přátel. Jedna nehodná holčička mě rozstříhala na dva kusy. Ale měla moc laskavou maminku a ta mě dala zase do pořádku. Ale už mě nenosí ta holčička, ale jeden chlapec. Pořád mě perou, špiní a nosí. A tak to jde stále dokola.

(Eva Boušková, 3. roč.)

Já - talířek

Někdy na mne dají třeba kuře s rýží nebo třeba polévku. Au, au, to to vždycky pálí, ale já to vydržím, protože vím, že můj človíček se potřebuje zahřát. Až se zahřeje, tak mě položí opatrně do vyhřáté vodičky, kde se koupu jako v rybníce. Po koupání okapu na okapávači a človíčkovi opatrně ručičky mě vyleští do sucha. Pak mě dají do skříňky za mémi kamarády. S kamarády si povídám, jaké to tam venku bylo. A potom usneme a spinkáme až do té doby, než do nás dají zase to nějaké do-broučké jídlo.

(Zuzana Pitáková, 3. roč.)

Já - rukavice

Jednou si mě koupila malá holčička, která se jmenovala Adélka. Holčička si hrála ve sněhu a ztratila mě. Byla velmi smutná, ale když šla ze školy, našla mě. A pořád mě nosila, dokud neskončila zima. Byla jsem nejšťastnější rukavice na světě.

(Veronika Tihlaříková, 3. roč.)

Já - papír

Jednou si mě koupila jedna malá holčička. Jmenovala se Lenička. Nakreslila na mě obrázek a dala ho mamince. Mamince se ten obrázek líbil. Dala ho do skříně. Rok jsem tam ležel, až jednou přišla ta holčička a všimla si mě. Potom si mě zanesla do pokojíčka. A tak jsem tam ležel."

(Eva Oslíková, 3. roč.)

Já - skříň

Já jsem skříň. Stojím ve třídě a sloužím všem dětem a dospělým. Ukládají do mne sešity a různé věci, ale ne všechny děti se ke mně chovají dobře. Kopou do mne a odškrabují mi kabát. Paní učitelky jsou hodnější. Někdy mě i ošetří, když jsem raněna. Všichni mne otevírají a zavírají. Jsem spokojena.

(Oldřich Sklenář, 4. roč.)

Já - balón

Já jsem balón. Děti do mne kopou a hází si se mnou. A někdy mě i přehodí přes plot do křoví. A tam jsem se jednou píchnul a vyfoukl. Naštěstí ty děli mají šikovné tatínky, ti mě zalepili a znovu nafoukli. Tak se se mnou děti pořád hází a kopou do mne.

(Miroslav Novák, 3. roč.)

* * *

Zrušte to!

Předvečer prvního máje bývá již tradičně spojen s májkami v komínech svobodných dívek nebo s jinými "výstřelkami". Oč v poslední době ubylo májek v komínech, o to více přibýlo nápisů na silnici. Jeden z nich, ve znění "Zrušte to!" se objevil i před Hasičským domem. U každého z nás vyvolá jeho obsah zřejmě jiný názor na věc, což je zcela logické. Podívejme se však na věc trochu hlouběji.

Požáry byly, jsou a bohužel i budou velkou hrozbou každé lidské společnosti. Je proto zcela přirozené, že ochrana před nimi je v popředí zájmu každé společnosti, města či obce.

Podíváme-li se do historie Sboru dobrovolných hasičů v Kobeřicích, který byl založen v roce 1880, tedy právě před 115-ti lety, zjistíme, že tento nevznikl proto, že to nařizoval nějaký předpis či vyhláška, ale z vůle občanů a několika jednotlivců včetně tehdejšího starosty obce. U jeho zrodu stál tehdejší řídící učitel místní školy Jan Procházka, který přišel do Kobeřic z Lomnice u Tišnova, odkud měl se založením hasičského sboru již určité zkušenosti. Zprvu neměl pro svoji myšlenku pochopení, protože na tehdejších "slavkovsku" nebyly s činností hasičských sborů téměř žádné zkušenosti. Až požár stodoly u p. Tomáše Jedličky, č.p. 66, který vypukl právě 1. května 1880 a spolykal čtyři vedle sebe stojící stodoly, otevřel cestu k realizaci této myšlenky. Ustavující schůze, na které byla tehdejší Hasičská jednota v Kobeřicích založena, se konala 16. května 1880 v místním pohostinství.

Nikdy v celém vývoji hasičství se nenajde období, ve kterém by dobrovolné hasičstvo procházelo zcela bez nesnází. Vždy je provázely určité vlny nepřízně, nepochopení i likvidačních snah. Jen nesmírná obětavost hasičů dokázala překonat všechny nástrahy vývoje a získávat příznivce a pochopení.

Jak šla doba a měnily se poměry ve společnosti, měnily se i podmínky a systém zajišťování požární ochrany. Systém může být samozřejmě různý, vždy však budou zapotřebí

obětaví lidé, kteří jsou ochotni učinit vše pro dobro celku bez ohledu na svůj čas a prospěch.

Rovněž velký rozvoj profesionálních jednotek požární ochrany v šedesátých a sedmdesátých letech se nepříznivě projevil v činnosti dobrovolných hasičských sborů. Dnes je však již zcela zřejmé, že existence obou těchto druhů jednotek na sebe úzce navazuje a jedna bez druhé si svoji činnost nedokáže představit.

Hasiči jsou služba, kterou poskytuje společnost, město či obec sama sobě, a jaké vytvoří pro činnost hasičů podmínky, taková bude i jejich činnost a rozsah poskytovaných služeb. Stejně jako v každé jiné oblasti života i zde hrají ekonomické podmínky a možnosti důležitou roli. Existence Sboru dobrovolných hasičů na vesnicích má však mimo svého specifického poslání ještě význam historický, společenský a kulturní.

V historii každé organizace a každého sboru jsou období rozkvětu, vysoké aktivity a zájmu, ale také období nečinnosti a všeobecné nechuti. Vždy záleží na vedení a několika jednotlivcích, kteří svým zájmem, přesvědčením a osobním příkladem dovedou strhnout i ostatní.

Záleží však i na tom, jak bude okolí tyto lidi podporovat. I ve svém poslání však zůstává hasič člověkem a zase jen člověkem a nese s sebou všechny dobré i špatné lidské vlastnosti.

Společenské poslání hasiče před něho staví jednoznačný požadavek, že se musí neustále rozvíjet a vzdělávat, a velmi intenzivně, aby byl připraven podat pomocnou ruku v každé chvíli a všem, kdo pomoc potřebují, nedbaje na to, že za svoji dobročinnost mnohdy sklídí nevděk a neporozumění.

Vraťme se tedy k citovanému nápisu. Rád bych věřil, že autor jej napsal bez hlubšího zamyšlení se nad jeho obsahem, možná z mladické nerozvážnosti. V opačném případě nezbyvá než ho politovat.

Zdeněk Ondráček ml.

* * *

Tak se taky budovalo...

Kdo by si nepamatoval, s jakou slávou byla zahájena rekonstrukce školy v Kobeřicích. Plánuje se kotelna, rozvody vody a tepla,

úpravy sklepních prostorů a střechy, oddělení základní školy od mateřské samostatnými vchody, výměna oken a také nová kuchyně. Velkorysé akci padla "velkoryse" za obět budova osvětové besedy, rozebraná hlavně do sousední obce. Desítky brigádníků v "akci Z" pomáhaly urychlovat práce řemeslníků Okresního stavebního podniku, vedených panem Hrdou. Pivo teklo, práce se vlekla. Nicméně škola stojí včetně plánovaného zařízení a dokonce funguje. Ale jak?

Už za pět let, v roce 1988, začala unikat voda ve sklepě a v roce 1990 to bylo neúnosné. Musela být udělána díra do základu sklepa o průměru 50 cm a délce asi 1 m, aby mohlo být odstraněno "cákající" pobočné potrubí. Dočasně. Začaly téci záchody pro personál kuchyně a přírodní potrubí k boileru se muselo alespoň zalepit, aby nebyl narušen chod školy. Vlhkost ve sklepech se od té doby na chvíli začala řídit počasím. Ale jen do letošního roku. Časovaná bomba v rozvodném potrubí vybuchla úplně měsíc před koncem školního roku. Z hlavního řádu začala unikat voda tak intenzivně, že ve sklepech se počali brodit. Uniklo téměř 1 200 m³ vody. Aby se mohl dokončit školní rok, musela být voda zastavována a nakonec nouzově opravena. Jenže... Jenže to prasklo na jiném místě. Prostě po deseti letech je nutno rekonstruovat rekonstruované. To však není jednoduché, protože rozvodný kanál, kopaný brigádníky, je zabetonovaný dlaždicemi, takže je nepřístupný. Nezbyvá než všechno rozbít. Vyhodit nekvalitní materiál (asi věděli, proč to zabetonovali), a pravděpodobně i teplovodní potrubí, uložené ve stejném kanále a zkorodované. (O tepelných ztrátách ani nemluvě.) Předtím je však nutné najít, kde vůbec vede, protože nelze nalézt žádnou projektovou dokumentaci.

O tom, že obklad budovy byl další "Potěmkinovou vesnicí", se může každý přesvědčit na vlastní oči. Ze zadního traktu budovy se zachoval pouze na přístavcích. Tedy i ten se bude muset obnovit. A aby to nebylo jenom při zemi, pamětníci knihovny jistě znají promáčený strop v blízkosti ředitelny po každé bouřce. Došlo to tak daleko, že část stropu spadla. Bez jeho opravy je místnost nepoužitelná.

A nakonec okna a kotelna. Kdo byl ve škole před rokem v zimě, jistě si všiml, že záclony

zachycovaly každý závan větru. Někdy nešla třída ani vytopit. Příčina je jednoznačná - škvíry v oknech až půl centimetru. Špatná izolace kotelny se projevila hned v roce 1991, kdy rozbité jednoduché okno stačilo na to, aby v kotelně zamrzlo přírodní potrubí vody.

Co dodat nakonec? Impozantní budova školy se stává černou mûrou obecního rozpočtu. Jenom v letošním roce to bude na 450 tisíc korun. A to se nám asi nepodaří vymalovat a natřít okna. Jsou mnohem horší problémy, které nás budou strašit. Aby totiž ta voda, která unikala do sklepů a pod základy, nenarušila celkovou stabilitu budovy. A při stavu základů, se zaflikovanými otvory, jak se může každý přesvědčit ze dvora, by to nebylo nic divného.

Jiří Slabotinský

Přehled evidence obyvatel I. pololetí roku 1995

Narození:

	č.p.	
Eliška Kleinová	123	21.1.
Marie Ondráčková	233	17.3.
Tereza Hrubá	110	14.6.
Lucie Urbancová	267	16.6.
Jan Jelínek	187	21.6.

Přihlášení:

	č.p.
Danuška Kameníková	30
Tomáš Hrdinka	61
Jitka Šimečková	211
Adéla Pitáková	6

Odhlášení:

	č.p.
Zdeněk Losos	233
Zdeňka Lososová	233
Alena Lososová	233
Ivana Lososová	233
Otto Čermák	98

Kamila Čermáková	98
Veronika Čermáková	98
Květoslava Bartáková	5
Marek Lažek	248
Iva Kleinová	123
Eliška Kleinová	123

Úmrtí:

Josef Cakl	č.p. 193
+ 13.3.1995	83 let
Pavλίna Matyášová	č.p. 109
+ 25.5.1995	82 let
Ludmila Bajáková	č.p. 99
+ 22.5.1995	83 let

Celkový počet obyvatel: 521 osob

***

Oslavy osvobození

V letošním roce si celý svět připomenul 50. výročí ukončení nejstrašnější tragedie v dějinách lidstva - 2. světové války.

I v naší obci bylo vzpomenuo osvobození obce a ukončení války u pomníku 1. a 2. světové války. Slavnostní atmosféru zahájené podtrhlo znění kostelních zvonů, které se neslo tichým podvečerem jako radostná zpráva. Mláď vesnice - žáci dobrovolného hasičského sboru - po dobu trvání vzpomínkového aktu drželi u pomníku čestnou stráž. K uctění památky obětí války byl k pomníku položen věnec od všech občanů, zahrána hymna a starosta ve své řeči připomenul nesmyslnost všech válek, ať těch minulých, tak současných konfliktů. Ve všech válkách jde vždy o moc, ale důsledky nesou především nevinní lidé, hlavně děti. Vyzval všechny občany, aby svým chováním a jednáním zabránili konfliktům, které mohou na malém území obce vyvolat válku ne zbraní, ale netolerance, osočování, hádek a soudů.

Na ukončení vzpomínky a pro radost dětí byl odpálen malý ohňostroj. Delegation zastupitelstva obce a přítomní občané se odebrali na hřbitov, kde byla na hrob obětí na životech, zemřelých, totálně nasazených občanů a padlých sovětských vojáků položena kytička.

Všech obětí 2. světové války bylo vzpomenuo ještě při církevní slavnosti, která se

uskutečnila v kostele sv. Jiljí za účasti věřících katolické i Československé církve husitské (v kostele Čs. církve husitské nemohla být bohoslužba slavena pro onemocnění duchovního správce). Po ukončené bohoslužbě se sešli věřící na hřbitově u pomníku padlých rudarmějců a z úst starosty i duchovního správce farnosti P. Dobeše opět zazněla slova o neštěstí války, utrpení lidí a potřebě pokoje a míru nejen ve světě, ale i v srdci a duši každého obyvatele zeměkoule.

Oslava byla zakončena písní oslavující Hospodina, Stvořitele, Tvůrce pokoje a míru, kterou zazpíval pěvecký sbor Čs. církve husitské.

Marie Jedličková

***

Mladí hasiči opět vítězně

Po prvenství na soutěži mladých hasičů v Kroužku, která proběhla 6. května 1995, pokračovala intenzivní příprava koberských mladých hasičů na jarní část okresního kola hry PLAMEN, která je vlastně finálem v jejich činnosti.

Samotná soutěž proběhla v sobotu 3. června 1995 na stadioně TJ UP Rousínov. Zúčastnilo se jí pět kolektivů mladých hasičů kategorie mladších, osm kolektivů kategorie starších a čtyři družstva dorostenců. Po podzimním vítězství v závodě požárnícké všestrannosti, který proběhl v Kobeřicích (o jeho průběhu jsme vás na těchto stránkách již informovali), měli naši mladí hasiči největší šanci k získání prvenství v celém ročníku 1994-1995. Této šance také plně využili a získali pět bodů (5 x

1. místo) obsadili ve své kategorii 1. místo s nákokem 11 bodů před družstvem z Nových Hvězdlic a třetími Drnovicemi. V kategorii starších, ve které předchází družstvo mladých hasičů z Kobeřic vítězilo tři roky využili neúčast Kobeřic v této kategorii nejlépe mladí hasiči z Drnovic.

Putovní pohár Okresního sdružení hasičů má tedy opět nejméně na rok své stanoviště v Kobeřicích. Vedle něj získali mladí hasiči i pohár za vítězství v tomto ročníku a putovní proudnici Sboru dobrovolných hasičů v Rousínově za nejrychlejší požární útok ve své kategorii. Nechyběly samozřejmě ani "zlaté" medaile.

Vítězné návraty kolektivu mladých hasičů z jejich soutěží se staly již jakousi samozřejmostí. Pominula radost a sláva při prvním vítězném návratu v roce 1990, nebo z prvního postupu do oblastního kola v roce 1992. Samozřejmost to však zdaleka není. Je to výsledek mnohdy i trošku tvrdší přípravy, bez které se ovšem dobré výsledky zpravidla nedosahují. Zanedbatelná není ani finanční stránka věci.

Nejde zde však jen o vítězství, ale o dobrou reprezentaci sboru i obce. Zejména však o to, aby Sbor dobrovolných hasičů v Kobeřicích působil ještě lépe i v budoucnu.

Zdeněk Ondráček ml.

***

Causa "Americký majetek"

Dům číslo popisné 7 ve Vrchní ulici zná většina Kobeřáků. Stačí jen připomenout, že v něm bydlí paní Marie Pokorná, a pro ty

zasvěcenější, že se v něm narodil dr. Hubert Ripka, blízký spolupracovník dr. E. Beneše a člen jeho vlády a také, do roku 1949, čestný občan obce Kobeřice. Osudy tohoto domu jsou pohnuté: podle ústního podání z něj kdysi vzešel požár, který zachvátil celou ulici, paní Františka Pokorná, která zde bydlela, byla v jeho blízkosti na samém konci války usmrcena granátem, děti Pokorných po smrti otce byly dány do výchovy státu, za záhadných okolností se na začátku devadesátých let zřítla stodola a postupně padá celý přední trakt.

Neutěšený stav domu je pochopitelně středem zájmu nespokojených sousedů, zvláště když z druhé strany to začíná vypadat podobně. Vzhled domu samozřejmě neuniká ani pozornosti občanů a obce. Vzniká celá řada dohadů a z neinformovanosti pramení vášně obviňující radnici, že s tím nic nedělá, anebo naopak, že postupuje netolerantně vůči starým lidem, které "vyhazuje" na ulici.

Aby se alespoň částečně zamezilo dalším spekulacím, pokusím se uvést některá fakta.

Především: dům je soukromým majetkem amerických občanů Hoškových, a sice Marie, Anny, Ludmily a Antonína, vlastnicích po 1/4 celé nemovitosti, k níž patří i pozemky v celkové rozloze asi 2,5 ha orné půdy. Ve výčtu osob se jedná o rodiče a děti. Manželé Hoškovi odešli do USA v letech 1935-1936 ve věku asi 25 let a plnou moc pro nakládání s majetkem dali p. Arnoštu Oslíkovi. Ten zemřel v roce 1967. Dnes tedy neexistuje jiná osoba, s níž by majetkoprávní záležitosti mohly být projednány, než Hoškovi.

Protože nikdy nebylo státem vydáno žádné opatření odnímající nebo omezující právo vlastnictví a nedošlo k majetkoprávnímu vypořádání dohodou s USA, je dosavadní vlastnický vztah nezměněný a rozhodovací právo si nemůže osobovat ani uživatel ani obec. Takto to vyplývá z dopisu Ministerstva financí ČR z března 1991, který je odpovědí na dopis obecního úřadu. Konečně - s celou věcí nehnul ani Městský úřad Slavkov, jehož součástí jsme byli do roku 1990, a který měl v této oblasti větší právní moc, danou tehdy vládnoucím systémem.

Ač to tedy nebyla záležitost obce, byli do věci zainteresováni právníci a pokračovala korespondence se snahou zjistit adresu Hoškových, a to i pomocí Okresního úřadu,

přes velvyslanectví USA až po Svaz Čechosláváků v USA, jak nám doporučila americká konzulka Deborah P. Park v roce 1993. Usmálo se na nás štěstí prostřednictvím p. Jana Vaculíka, vydavatele a redaktora časopisu Hospodář, vydávaného v Texasu. Ten nás také upozornil, že na adrese, kterou má katastrální úřad, už Hoškovi nebydlí (bydlí tam američtí občané afrického původu), a že žádné osoby v první generaci už nežijí a jejich děti jsou ve věku 70-80 let. Na základě jeho kontaktu s Hoškovou rodinou mi byly uděleny pravomoci k demolici domku, aby se předešlo ohrožení lidí, na což jsme v dopisech upozorňovali. Jenže dopis přišel bez úředně ověřeného sdělení Hoškových a s dodatkem, že Anna Hošková se vypraví do Kobeřic, aby mi předala plnou moc pro konečné řešení celé záležitosti. Bohužel se tak zatím nestalo.

Obec však pokračovala ve snaze dořešit stávající neuspokojivý stav. Musela však respektovat právo dosavadní užívatelky na bydlení. Její rozhodnutí, i přes upozornění na ohrožení života a snahu nalézt řešení jejího umístění nenacházelo pochopení ani při jednání s jejími dětmi. Do celé záležitosti byl zainteresován i stavební úřad, který po řadě jednání a po kontaktu s USA vydal konečné Rozhodnutí o vyklizení stavby 11.4.1995. Pro paní Pokornou je zajištěno ubytování v Domově důchodců, přičemž stěhovací a ubytovací výlohy uhradí obecní úřad.

Takový je tedy současný stav. Teď by měla následovat demolice podle rozhodnutí stavebního úřadu. Kdopak ji asi zaplatí, když dosud nejsou vyřešena vlastnická práva, a - jak sdělil p. Vaculík - hned tak nebudou. Američané totiž nejsou zvyklí na to, že by jim někdo odebíral majetek a přiděloval jej někomu jinému.

Tolik tedy k "americkému majetku", který se týká celé obce stejně jako jednotlivců v obci. Prostě jí nepatří. Jenom řada dopisů, jednání a nepopulárních opatření svědčí o úmorné práci, za kterou se vděku nedočká, spíše naopak.

Jiří Slabotinský

* * *

Ukázky korespondence k článku "Americký majetek"

O B E C N Í   Ú Ř A D   K O B E Ř I C E
p. Nížkovice   PSČ: 683 56   tel/fax: (05) 945 20

Čj.: 30/93
Dne: 5. 3. 1993

O B E C N Í   Ú Ř A D   K O B E Ř I C E
P. NÍŽKOVICE   PSČ: 683 56   TEL/FAX: (05) 945 20

VELVYSLANECTVÍ   U S A
TRŽIŠTĚ 15
Mí. KLIMCOVÁ Hana
P R A H A 1
111 00

Čj.: 64/93
Dne: 29. 10. 1993

O B E C N Í   Ú Ř A D   K O B E Ř I C E
pošta NÍŽKOVICE   PSČ: 683 56   tel/fax: (05) 945 20

Vážený pan
Jan VACULÍK
P.O. Box 301
West, Texas 76691
U S A

Čj.: 64/1993
Dne: 3. 6. 1993

CZECHOSLOVAK SOCIETY
OF AMERIKA
2701 S. HARLEM AVENUE
BERWYN, IL 60402

Městský úřad ve Slavkově u Brna   stavební úřad
Č.j. výst. 1376/93.Ju   Slavkov u Brna, dne 11. 4. 1993
Ing. Ludvík Jureček

**O B E C N Í   Ú Ř A D
K O B E Ř I C E**
13. IV. 1993
93/93

ROZHODNUTÍ
č. 78/1993

Na základě § 96 odst. 1 zák. č. 50/76 Sb. ve znění zák. č. 262/92 Sb. a zák. č. 43/94 Sb. po provedení státní stavebního dohledu Vám Stavební úřad ve Slavkově u Brna

nařizuje vyklizení stavu

řadového rodinného domu číslo popisné 7 Koberice na stavební ploše parc. č. 36 katastrální území Koberice, kde se nachází nekvalitní bytové jednotky, které byly vyklizeny do 30. 4. 1993.

Stavební úřad zjistil silné poškození dvorního hospodářského křídla, kde nad místností chlév došlo ke zřícení štítu. Části střechy a části stropu. Jediné suché dvorní MC a přístup k němu v těsné blízkosti narušené střechy jsou ohroženy možným nekontrolovatelným zřícením střechy. Místnost vpravo od chodby (původně komora a pokoj) je po neodborné a nepovolené demolici nosné dělicí zdi ohrožena prolomením trámového dřevěného stropu. Část stropu a dělicí zdi do průjezdu schází. Ve dvorní části střechy nad průjezdem jsou prolomeny střední krovky. Jediny krovky v RD je v nadstřešní části roztržen a hrozí padání do kotelny a ucpání průduchu. Shora popsaný techn. stav objektu s příslušnými porušenými prvky přímo ohrožuje zdraví a život uživatelů, a proto Stavební úřad ve Slavkově u Brna rozhodl jak je ve výroku uvedeno.

Jede-li o stavbu obsahující byt, vyznačí stavební úřad orgán příslušný podle zákona o hospodářství s byty, aby zajistil pro uživatele ohrožené stavby náhradní byt nebo ubytování, popřípadě přístřeší a zabezpečil, nedojde-li k dobrovolnému vyklizení, výkon rozhodnutí. Sdělovací a ubytovací úkony provádí místní obecní úřad.

P o u č e n í
Odvolání proti rozhodnutí o vyklizení stavby nemá ze zákona odkladný účinek.

Vedoucí stavebního úřadu
Ing. Eva Váhalová

Dále obdržel:
1. OÚ Koberice
2. ČHS Vyškov
3. MŠU Slavkov, odbor sociální
4. pan Antonín Hušek USA v zastoupení k rukám pana Jan Vaculík
P.O. BOX 301, WEST, Texas 76691 U.S.A.
v úřední věci

Obecní úřad Koberice,
k rukám Ing. Jiřího Slabotinského, CSc.,
683 56 Nížkovice u Vyškova,
Česká rep., Europe.

P.O. Box 301,
West, Tx. 76691, USA,
září 1993.

Jan Vaculík,
vydavatel a redaktor časopisu *Hospodář*,
P.O. Box 301, West, TX. 76691, USA.

Číslo jednací: 64/1993 ze dne 3. června 1993.
Věc: zjištění vlastníků pozemku

JAN & MARCELA VACULIK
P.O. BOX 301
WEST, TX. 76691-0301

WORLDPOST
PAR AVION
AIR MAIL
LANCELE 10. JAN 1993

OBECNÍ ÚŘAD KOBĚŘICE
k rukám starosty Ing. J. Slabotinského,
683 56 Nížkovice u Vyškova, MORAVA,
CZECH REPUBLIC, EUROPE

Znalecký posudek
Zjištění ceny nemovitosti
ocenění KD čp. 7 v obci Koberice

Posudek obsahuje: 6 stran textu a předává se objednateli ve dvojím výtisku

Posudek vypracoval: Jan Huláček, Tyršova 1.108, Slavkov

SPRÁVA PRO VĚCI MAJETKOVÉ A DEVIZOVÉ
118 17 PRAHA 1-MALÁ STRANA, DRAŽICKÉHO NÁM. 7
Pošt. příhr. 70 - Telefon 514, pro mezinárodní hovory 530251-59

V PRAZE 19. 7. 1991

Č.j. 14/6139-rest/91-DF
uvedte vždy v odpovědi

Obecní úřad Koberice
k rukám starosty obce
ing. Jiřího Slabotinského, CSc.
p. Nížkovice
683 56 o. Vyškov

Referent: Fráňková
Inka: t.5142935
Váš dopis z 30. 6. 91 značka:

Věc: nemovitost čp. 7 v Kobericích ve vlastnictví Ant. Hoška a spol., USA
PHL: 1

SPRÁVA PRO VĚCI MAJETKOVÉ A DEVIZOVÉ

JUDr. Alice Kopřivová
vedoucí oddělení

Embassy of the United States of America

Praha, Ceska republika
23. brezna 1993

V dokonale ucte

Deborah P. Park
Americka konzulka

Obecní úřad Koberice
Ing. Jiří Slabotinský, CSc.

**Kulturní komise
připravuje na prázdniny**

Červenec:

- Country bál na návsi
- sportovní odpoledne pro děti na hřišti u lesa

Srpen:

Společná návštěva expozice na slavkovském zámku "Napoleon a jeho doba" pro mládež i ostatní starší zájemce. Bude zajištěna společná doprava a průvodce.

***

Oslavy svobody

Nejen oslavami 50. výročí ukončení 2. světové války živ je letošní rok. V Brně si připomenou 350 let od vítězství nad Švédy, kterým se v roce 1645 během třicetileté války nepodařilo město dobýt, a tímto vojenským úspěchem Moravané uchránili před pohromou Vídeň. Císař Ferdinand III. se Brňanům bohatě odměnil a na paměť bitvy polepšil jejich znak.

Obléhání města trvalo od května do konce srpna, výstava "Když Brno obléhali Švédové" bude o dva měsíce delší - probíhá od května do října. Doplní ji konference "Morava a Brno na sklonku třicetileté války".

O prvním zářijovém víkendu se uskuteční v historickém jádru města i na dalších vybraných místech zábavná a propagační akce "Brno se ubránilo švédským vojskům".

Pro děti je připravena hra "Vzhůru na Špilberk" a v době předvánoční již třetí setkání s představiteli města v historických prostorách Nové radnice.

Věra Spáčilová

***

Malý dům - velké starosti

*Koupil Vávra malý dům.
Řek si, že to pro dva stačí.
Na zápraží pivo, rum
a pak snít - co hrdlo ráčí.*

*Zdálo se mu, že je sedlák:
velký statek, plno lánů,
bujné koně jedou do vrat,
služka otevírá bránu.*

*Za branou je dvůr jak hřiště,
z oken chlívů krávy bučí,
selka nese mléko v dížce,
ze zahrady včelky bzučí.*

*Kačeny se v chůzi cvičí,
husy zase v kejhání
za ohradou prase kvičí,
kohout slípky nahání.*

*Pes "jak vrata" pána líže,
holub vrká do uší,
sýpka praská z velké tíže
- a v tom se sen přeruší.*

*Růžová mu došla barva,
oko mžourá do šedi.
Sen už není jako pravda,
co se plouží při zemi:*

*Vávra vlastní malý dům,
plno oken, málo místa.
Pod okny mu "voní" hnůj,
z domu teče luže ... čistá?*

*Místo zrní plno lidí,
uši bolí od řečí.
Když se na dvoreček klidí,
koza vstříc mu zamečí.*

*Na střeše mu včela vrká,
slípky kálí na všecko,
pes jak kráva do zdi trká,
kočka prská na děcko.*

*Z toho poučení plyne:
nekupujete malý dům!
Nemáte-li volby jiné,
nekupujte aspoň rum!*

***

GW

Hasiči děkují

touto cestou všem občanům za pochopení a spolupráci při sběru železného šrotu, který proběhl v naší obci v sobotu 29. dubna 1995. Bylo sebráno celkem 10 200 kg železného šrotu a získané finanční prostředky budou použity na činnost Sboru dobrovolných hasičů, jeho kolektivu mladých hasičů a na nákup pohonných hmot.

V příštím roce chtějí hasiči v této aktivitě pokračovat, a proto se obracejí již nyní na občany s prosbou, aby železný šrot neskončil na skládkách, kam rozhodně nepatří, a aby i v příštím roce takto napomohli hasičům v jejich činnosti.

Zdeněk Ondráček ml.

***

V nouzi poznáš přítele...

Když v neděli 11. června 1995 kolem třetí hodiny ranní šla paní Cenkova do zaměstnání kolem domu č.p. 228, kde bydlí pan Radek Kachlíř se svou manželkou, dcerou a vnukem, jistě netušila, co se tady za chvíli odehraje. Ve čtvrt na čtyři již praskotem a zápachem probuzená paní Štefanová pozoruje hrůzu, která se valí na jejich sousední dům, a v úzkosti volá o pomoc. To už požár zpozorovali i pánové Josef Urban a Rozsíval, kteří také začali jednat. Kachlířovi museli být probuzeni, aby viděli, co se jim odehrává nad hlavou. Ten zážitek jim z paměti určitě nevymizí. Střecha nad hospodářskou částí již stála v plamenech, které za podpory jihozápadního větru šlehalý až do výše devíti metrů a rychle postupovaly nad obytnou část směrem ke "mlýnu". Praskající tašky dokreslovaly nezadržitelnost nelítostného vetřelce.

Vzápětí se rozezněla siréna v obci a první dobrovolníci srdnatě chránili štít domku pana Štefana. Hasiče z Kobeřic, Slavkova i Křenovic "přivítala" kolem půl čtvrté střecha v jednom ohni a hroutící se trámův spolu s taškami. Rozespálí a dezorientovaní lidé přibíhali, aby pomohli zachránit, co se ještě dalo. Střecha však byla již ztracená. Hasiči citlivě proudy vody zabraňovali alespoň rozšíření požáru a zejména ohrožení dřevěných stropů v obytné

části. O půl páté již plameny přestaly šlehat a do osmi hodin se zajišťovala případná ohniska požáru.

To už byli v pilné práci četní občané, kteří spolu s koberskými hasiči obětavě pomáhali na výzvu obecního rozhlasu likvidovat sutiny a doutnající seno.

Do 13 hodin byla budova uklizena a zajištěna proti dešti. Ani by nikdo neřekl, že tady hořelo. Škoda však byla přes 250 tisíc Kč, a to nepočítám ztráty motocyklu, šrotovníku a dalších předmětů uskladněných v hospodářské části. Jenom traktor se podařilo na poslední chvíli zachránit. Vrata v průjezdu shořela úplně. Obytná část však zůstala téměř nedotčena.

Při požáru a jeho likvidaci není ani čas přemýšlet o tom, co bude dál. Ta tíha dolehne až tehdy, kdy je po všem. Pro postiženého však všechno teprve začíná. Co dál, když s pojišťovnou není smlouva, a tolik peněz nelze dát dohromady?

Ukázalo se, že ta pomoc 11. června nebyla jenom gestem. Pan Kachlíř nezůstal se svým problémem sám. Pomohla mu a.s. Agria, firma DOATZ, podnikatelé Lebeda a Dvořák a také občané.

Pozadu nezůstala ani obec, která ze svého rozpočtu věnovala 35 tisíc Kč a zajistila i další materiální výpomoci, a také zorganizovala dobrovolnou sbírku mezi občany, která vynesla 34 500 Kč. 99 domácností přispělo částkami od 100 do 3 000 Kč, každý podle svých možností. Přispívali i chalupáři. Byl to nečekaný a velkorýsý projev lidské a sousedské solidarity. A občané pomohli i při pokládání tašek na novou střechu.

Dnes, několik týdnů po požáru, je celá budova opět zastřešena. Pruhy tašek od firmy DOATZ září jako nové, i když ještě před rokem kryly budovu bývalého Urbanova statku. Na omítce nejsou téměř žádné stopy poškození a nezasvěcený by nepoznal, že tady shořela celá střecha. Jenom slepé oko vrat ještě připomíná místo, kde k požáru došlo. Těžko zjistíme, proč, i když oficiální verze hovoří o elektroinstalaci.

Co však bude navždy vyzařovat z tohoto domu, je svědectví o tom nejryzejším charakteru lidí, o tom, že v neštěstí se u nás dovedou lidé semknout a překonat jindy nepřekonatelné názorové rozdíly. I u nás, když je nejhůř a je to potřebné, se najdou přátelé v nouzi. A to je

opravdu krásné zjištění, které ctí a na něž můžeme být hrdí.

Jiří Slabotinský

***

Poděkování

Rodina pana Radka Kachlíře děkuje touto cestou všem, kteří jí pomohli v nouzi nejvyšší, ať fyzicky, finančně či materiálně. Všem, kteří jim pomohli překonat téměř beznadějnou situaci - podnikům, podnikatelům, spoluobčanům i obecnímu zastupitelstvu - za projevy solidarity a jistoty, že pomoc v takové situaci existuje.

***

Perličky z archivu

Připomínky z veřejné stranické schůze:

...Vzhledem k tomu, že se projednával závažný volební program RF na léta 1986-1990, nezaujali jak poslanci MŘV, kteří by měli být na výši, ani občané k tomuto dokumentu žádnou vážnost...

Program na schůzi rady MŘV

- 1) ... provézt plán ukrytí obyvatelstva - zajistí s. ...
- 2) ... dokončení vodovodu v ulici ... , příští rok nebudou finanční prostředky, akce musí skončit letos ...
- 3) ... poškození máje na hody - krádež vzduchovky zábavným podnikům ...

Projednáání integrace obcí

Schválit na členské schůzi KŠČ, v radě, na plenárním zasedání ...

... nejprve musí být přesvědčeni o integraci funkcionáři, a pak občané, kteří budou navštěvováni a provede se podpisová akce ...

Program na schůzi rady MŘV

... Občané byli seznámeni s novou vlnou mrazů a byli vyzváni, aby si každý zajistil vodovodní šachty, všude utěsnil okna, aby nezamrzlo ústřední topení ...

... Přesto se u některých občanů toto nepodařilo a chodí se ptát co mají dělat a kam mají chodit pro vodu ...

... Jednání na odboru dopravy se s. ... ve věci zaasfaltování ulice ... - není materiál ...

Soupis zmařených projektů

MŘV ... žádné projekty nemá zmařeny ...

... Zajistit předání obč. průkazů, buď slavnostně a nebo normálním způsobem - pokročilá doba !

Projednáání došlé pošty

Školení pro smuteční řečníky - 1 den ...

... V současné době není v provozu školní jídelna - kuchařka nemocná, a ve vsi naší dobré snaze se nenašel v naší obci, kdo by provedl záškok (navržena i zvláštní odměna), špatné pochopení rodičů ...

Pozvánka

Vážený soudruh!!

... Tě zveme na členskou schůzi dne ... Také máš převzít naše svazové vyznamenání, proto věříme, že se určitě dostavíš ...

Přestupek

... Obviněná nejedla správně a její jednání přispělo k nedobrému soužití mezi občany ... (... nejednala ...)

***

I na hřbitově nově

Vzhledem k dosud nejasnému správování a údržbě hřbitova, včetně funkce hrobníka, připravuje obecní zastupitelstvo na návrh komise pro životní prostředí příslušnou vyhlášku. Podle ní obec Kobeřice u Brna, jako jediný správce místního hřbitova, pověří osobu vykonáváním správcovství a údržby hřbitova. Tato osoba bude současně smluvně vykonávat funkci hrobníka a bude odměňována obcí. Proto každé pohřbívání do země na místním hřbitově

musí být od 1.7.1995 oznámeno na obecním úřadě, který s pozůstalými dojedná platbu za služby spojené s pohřbením a současně zajistí hrobníka. Bez souhlasu obecního úřadu není dovoleno vykopání hrobu vlastními silami.

Jiří Slabotinský, starosta

***

Variace na známé téma ...

Byl jednou jeden kouzelník,
ten v pustém bydlel hradu,
byl rysů ostře řezaných
a často mluvil z hladu.

On projížděl se na kole,
však pomalej než pěšky,
měl z okna hvězdy přečtené
a na nohou jen kecky.

Na nebi viděl napsané,
že on je ten muž pravý,
co každou práci zastane -
dokud ho neunaví.

A tak ji měnil přečasto,
u každé zůstal chvíli,
jen ženu vidět nešťastnou -
na to už neměl síly.

Šel tedy světem sám a sám,
s rukama za zadnicí,
a když už jimi šerموval,
tak směrem ku radnici.

K tomu si našel přátele
podobně postižené,
co všechno vědí nejlépe
i kam se to tu žene.

Potajmu spolu čarují,
až zahoří jim líce,
jak toho hňupa zmalují,
co ničí Koberčice.

Kouzelná slůvka v návalu
své zlosti zapomněli,
a tak zas kromě kraválu
k ničemu nedospěli.

Byl tedy jeden kouzelník,
co všechno uměl chvíli
a ač měl tváří několik,
tak nejvíce byl - milý.

GW

***

Letní zamyšlení

Je léto. Slunce pálí a obloha bez mráčku nedovolí podívat se trochu výš. Ostré světlo řeže do očí beztak zarudlých od neustále stékajícího potu. Oblaka prachu za každým vozidlem pomalu sedají na šednoucí listy stromů a vyschlá sliznice volá po doušku osvěžujícího moku. Pes s vyplazeným jazykem dýchavičně hledá alespoň kousek stínu a zpitomělý kohout kokrhá v pravé poledne. Vzduch nasycený dozrávajícím obilím se líně táhne a pod žhoucím sluncem vyliďňuje i jinak živé ulice. Čert aby to spral!

Jak je to relativní! Z pohledu mandelinky je všechno "oukej". Žhoucím slunci nastavuje růžová tělíčka svých larev, které vytrvale drtí listy i s prachem svými kusadly. V tisícových houfech "zdobí" brambory jahůdkami svých těl a bez ostychu hoduje a množí se.

Ve svém živlu je i plíseň, která čeká na příležitost teplé vlhké noci, aby svými bílými chomáčky "ozdobila" jednotvárně až nudně zelené listy. Ty pak jako motýlci hrají všemi barvami a nepokrytě prozrazují svého "malíře", hrdého na své dílo.

Jenom člověku se to nelíbí. Dokonce ho to rozčiluje víc než to palčivé světlo. Zase úroda v háji! A honem opravuje stříkačku, aby hlava-nehlava postříkal všechno, co má ještě trochu zelenou barvu. Běhá po poli nebo po zahradě a vůbec mu nevádí pot, řinoucí se nejen z čela. Růžová tělíčka mandelinek jsou jako červený hadr pro španělského býka a něžnou krajkovou plíseň spojuje leda s ošklivou tváří prokleté čarodějnice.

A pak, že je okurková sezóna! Kdepak, ani těm houbám nedopřejeme trochu klidu. Jenom na ten námel mezi námi si zapomínáme trochu posvítit...

Redakce

70. KOBERŠTÍ MLÁDENCI, CHYSTEJTE SE

Ko - ber - ští mlá - den - ci, chy - stejte se,
 pa - nen mi - lo - vá - ní za - ne - chej - te.
 1. sl.
 Mí - sto mi - lo - vá - ní e - xe - cí - ro - vá - ní,
 k to - mu se s gu - rá - ži při - chys - te - jte.
 2. sl.
 V ko - ši - nách vůz, ko - ně vra - ný,
 to je pro re - gru - ty na - chy - sta - ný.

2. Koberští regruti, již je to, již,
 již je nachystaně v košínách vůz.
 V košínách vůz, koně vraný,
 to je pro regruty nachystaný.

KOBERICE

Zp. František Milis, 60 let. Zapsala Františka Kyselková v r. 1909. ÚSEF, A 380/13.

Se stejným nápěvem se 1. sloka této rekrutské písně zpívala i na Horácku [Bělk 87]. Pokračuje tu však odlišně: buď vydal císař pán patenty, nebo odvádějí jen sirotky a bohatí se vyplatí. Fr. Kyselková připojila k 1. sloce druhou rekrutskou píseň, která se zpívala samostatně (zřejmě i v Koberšicích, neboť druhou část nápěvu mají obě sloky zcela odlišnou) a byla bez podstatných odchylek v textu i nápěvu obecně rozšířená zvláště na Slovácku (Pol. 2/209) a západním Slovensku. Obě naše sloky jako samostatné písně uvádí i Petrů 154 (s pokračováním o vydání patentů) a 87b-í (naše 2. sloka), zatímco pod č. 674 tvoří 3. sloku písně Rozkázal pudmistr rychtářovi.

DOVOLUJEME SI VÁS POZVAT
NA ZAHRADNICKOU VÝSTAVU
**SLAVKOVSKÁ
ZAHRADA**

KTERÁ SE KONÁ 12. - 14. 8. 1995
V AREALU ZÁMEČKÉHO PARKU
VÝSTAVA JE OTEVŘENA OD 8,00 - 18,00 HODIN

PROGRAM VÝSTAVY:

Expozice dřevín skalniček, bonasí, kaktusů,
údržba a realizace dřevin,
zahradnická mechanizace a nářadí,
soutěž v aranžování,

12. 8. 1995 III. NAPOLEONSKÝ DEN**PROGRAM:**

09,00 slavnostní zahájení - pochod vojáků městem
10,00 - 11,30 koncert
14,00 - 14,30 pochod mažoretek zámečkovou zahradou
14,30 - 18,00 Zánrové scény z polního ležení
18,00 hudební odpoledne
20,00 letní noc - volná zábava s tancem

Vydává obec KOBEŘICE u Brna, redakce Obecní úřad Kobeřice u Brna,
PŠČ 68356, tel. 05 94520.

Odpovědný redaktor Ing. Jiří Slabotinský, CSc.

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově pod registračním číslem OkÚ/VY/04/94

Text je doplněn obrázky žáků 1. třídy základní školy v Kobeřicích u Brna.

Zaslané příspěvky, pokud nejsou vyžádány, se nevracejí.
Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav.
Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácí.